

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1950

Vyhlásené: 10.06.1950 Časová verzia predpisu účinná od: 01.05.1952 do: 30.06.1964

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

72.

Z á k o n

zo dňa 18. mája 1950

o telekomunikáciách.

Národné zhromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

Účel zákona.

Telekomunikácia slúži rozvoju hospodárstva, zvýšeniu hmotnej i kultúrnej úrovne ľudu a zaisteniu bezpečnosti a obrany štátu; preto je potrebné telekomunikačné zariadenia zriaďovať a prevádzkať plánovite a hospodárne, chrániť ich prevádzku pred rušením a zabrániť ich zneužívaniu.

§ 2.

Pojem telekomunikačných zariadení.

(1) Telekomunikačné zariadenia sú zariadenia na dopravu zpráv, obrazov a návěstí elektrickou energiou (najmä drôtový telegraf a telefon, rádiatelegraf a rádiotelefon), vysielacie a prijímacie zariadenia rozhlasové a televízne a všetky ostatné vysielacie a prijímacie rádioelektrické zariadenia.

(2) Vláda môže ustanoviť nariadením, že sa tento zákon vzťahuje i na iné zariadenia na dopravu zpráv.

Zriaďovanie a prevádzanie telekomunikačných zariadení.

§ 3.

(1) Na zriaďovanie a prevádzanie telekomunikačných zariadení je potrebné povolenie, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak (§§ 4 a 5).

(2) Povolenie udeľuje:

- a) poštová správa pre všetky telekomunikačné zariadenia s výnimkou vysielacích rádioelektrických pokusných a amatérskych staníc;
- b) Ministerstvo vnútra alebo orgány ním poverené pre vysielacie rádioelektrické pokusné a amatérske stanice.

(3) Povolenie na zriadenie a prevádzanie vysielacích rádioelektrických staníc sa udeľuje po dohode s Ministerstvom národnej obrany, poprípade aj inými zúčastnenými ústrednými úradmi alebo orgánmi nimi poverenými.

(4) Telekomunikačné zariadenia, pre ktoré bolo udelené povolenie, podliehajú dozoru orgánu povolaného na to podľa odseku 2.

(5) V zásade sa vyžaduje povolenie aj pre rádioelektrické zariadenia na lodiach, lietadlách a iných dopravných prostriedkoch vnútri Československej republiky, ako aj pre rádioelektrické zariadenia na československých lodiach a lietadlách v cudzine; na základe medzinárodných smlúv možno povoliť výnimky.

(6) Bližšie predpisy na vykonanie ustanovení odsekov 1 až 5 vydá vláda nariadením, pričom podrobnejšiu úpravu môže sveriť všeobecným právnym predpisom.

§ 4.

(1) Bez povolenia môžu v rozsahu ďalej uvedenom zriaďovať a prevádzkať telekomunikačné zariadenia:

- a) Ministerstvo spojov všetky telekomunikačné zariadenia, najmä zariadenia pre verejné používanie;
- b) podnik pre rozhlas a televíziu telekomunikačné zariadenia na účely rozhlasového a televízneho príjmu;
- c) vojenská správa telekomunikačné zariadenia na vojenské účely;
- d) Sbor národnej bezpečnosti telekomunikačné zariadenia na účely národnej bezpečnosti;
- e) železničné podniky pre verejnú prepravu telekomunikačné zariadenia pre železničnú službu;
- f) letecká správa telekomunikačné zariadenia pre leteckú službu s výnimkou rádioelektrických staníc na lietadlách;
- g) vodná a plavebná správa telekomunikačné zariadenia pre vodnú a plavebnú službu s výnimkou rádioelektrických staníc na lodiach.

(2) Koordinácia činnosti v odbore telekomunikácií sa upraví dohodami medzi zúčastnenými ústrednými úradmi alebo orgánmi nimi poverenými.

(3) Železničné podniky pre verejnú prepravu, letecká správa a plavebná správa môžu po dohode s poštovým podnikom obstarávať svojimi telekomunikačnými zariadeniami aj službu pre verejnosť v staniách železníc, vo vlakoch, na lietadlách a na lodiach.

(4) Akým spôsobom plnia subjekty uvedené v odseku 1 úlohy obrany štátu a akým spôsobom sa upraví súčinnosť medzi nimi a vojenskou správou smerujúca na zaistenie týchto úloh, určí patričný ústredný úrad po dohode s Ministerstvom národnej obrany. Dokiaľ podľa predchádzajúcej vety sa neurčí inak, zostáva zákon č. 131/1936 Sb., o obrane štátu, nedotknutý.

§ 5.

Povolenie nie je potrebné na zriadenie a prevádzanie drôtových telegrafov, telefonov a elektrických návestných zariadení vnútri budov alebo na súvislých pozemkoch toho istého vlastníka, pokiaľ ich vedenie nepoužíva verejne prístupné cesty. Tieto telekomunikačné zariadenia nesmú byť bez osobitného povolenia poštovej správy pripojené na telekomunikačné zariadenia iného prevádzateľa alebo prekračovať štátne hranice a môžu sa podrobiť jej dozoru.

§ 6.

Použitie telekomunikačných zariadení z dôvodov verejného záujmu.

(1) Pri poruchách poštových telekomunikačných zariadení alebo z iných dôvodov verejného záujmu môže poštová správa uložiť prevádzateľom telekomunikačných zariadení povolených podľa § 3, aby dali tieto zariadenia bez odplaty na použitie poštovému podniku. Taktiež im môže uložiť,

aby konali pre poštový podnik určité úkony za primeranú náhradu; výšku tejto náhrady určí poštová správa.

(2) Rovnaké oprávnenie náleží vojenskej správe a Sboru národnej bezpečnosti, ak ide o naliehavé záujmy obrany štátu alebo národnej bezpečnosti.

§ 7.

Ochrana prevádzky telekomunikačných zariadení.

(1) Telekomunikačné zariadenia musia byť zriadené a prevádzané tak, aby sa navzájom škodlivo nerušili.

(2) Taktiež elektrické prístroje a zariadenia akéhokoľvek druhu treba upraviť a používať tak, aby - pokiaľ je to technicky možné - nerušili škodlivo prevádzku telekomunikačných zariadení, najmä rádielektrických.

(3) Držiteľom zariadení spôsobujúcich rušenie možno uložiť, aby vhodnou úpravou škodlivé rušenie odstránili alebo takú úpravu dovolili; možno im aj zakázať používanie týchto zariadení.

(4) Podrobnosti upraví vláda nariadením, ktorým najmä vymedzí pojem škodlivého rušenia, určí, kedy možno použiť ustanovenie odseku 3 a kto znáša náklady s potrebnou úpravou spojené, a určí orgány príslušné na prejednávanie prípadov rušenia.

§ 8.

Povolenie na prechovávanie vysielacích rádielektrických staníc.

(1) Vysielacie rádielektrické stanice (i neúplné) možno prechovávať len s povolením Ministerstva vnútra alebo orgánov ním poverených; povolenie na prechovávanie neoprávňuje na prevádzanie týchto staníc.

(2) Povolenie podľa odseku 1 potrebuje i ten, kto tieto zariadenia opravuje alebo predáva.

(3) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov sa nevzťahujú na vysielacie rádielektrické stanice, ktoré prechovávajú:

- a) subjekty uvedené v § 4 ods. 1,
- b) prevádzatelia vysielacích rádielektrických zariadení povolených podľa § 3, pokiaľ prechovávané zariadenia sú primeranou zálohou pre zariadenia v prevádzke,
- c) oprávnení vyrábateľia vysielacích rádielektrických zariadení.

(4) Dozor na vysielacie rádielektrické stanice, pre prechovávanie ktorých sa udelilo povolenie, vykonáva Ministerstvo vnútra alebo orgány ním poverené.

(5) Podrobné predpisy o prechovávaní vysielacích rádielektrických staníc vydá Ministerstvo vnútra po dohode s ministerstvami národnej obrany a pôšt a vyhlási ich v príslušnom úradnom liste.

§ 9.

Pôsobnosť poštovej správy v odbore telekomunikácií.

(1) Správa vecí telekomunikačných a dozor na telekomunikácie náleží poštovej správe. K správe telekomunikačných vecí náleží najmä:

- a) starať sa o koordináciu telekomunikácií a o jednotné prejednávanie medzinárodných telekomunikačných vecí;

- b) určiť podmienky pre zriaďovanie a používanie poštových telekomunikačných zariadení a služieb;
- c) určiť poplatky za zriaďovanie a používanie poštových telekomunikačných zariadení a služieb podľa všeobecných zásad pre cenotvornú činnosť;
- d) udeľovať povolenie na zriadenie a prevádzanie telekomunikačných zariadení [§ 3 ods. 2 písm. a)].

(2) Správu telekomunikačných vecí a dozor, pokiaľ ide o telekomunikačné zariadenia zriadené a prevádzané podľa § 4 ods. 1 písm. b) až g), vykonávajú patričné ústredné úrady.

§ 10.

Činnosť poštového podniku v odbore telekomunikácií.

(1) Poštovému podniku náleží okrem sverenej správnej pôsobnosti (§ 15 ods. 2) najmä zriaďovať telekomunikačnú sieť pre verejné používanie a obstarávať telekomunikačný styk.

(2) Kde má poštový podnik potrebné zariadenia, je povinný poskytnúť svoje služby každému, kto vyhovie určeným podmienkam.

(3) Poštová správa môže obmedziť poštový telekomunikačný styk alebo ho úplne zastaviť v čase zvýšeného ohrozenia štátu alebo z iných dôvodov verejného záujmu.

(4) Súkromné zprávy, obsah ktorých môže ohroziť bezpečnosť štátu alebo jeho hospodárske záujmy alebo ktoré inak odporujú zákonom, sú z dopravy vylúčené.

§ 11.

Telekomunikačné poplatky.

(1) Každý, pre koho sa zriaďujú alebo kto používa poštové telekomunikačné zariadenia alebo služby, je povinný zaplatiť určené poplatky. Poštový podnik dopravuje zdarma len zprávy, ktorým sa priznaly tie isté výhody ako jeho vlastným služobným zprávam.

(2) Kedy sa vracajú poplatky, určí poštová správa v predpisoch o zriaďovaní a používaní telekomunikačných zariadení a služieb.

(3) Za povolenia na zriadenie a prevádzanie telekomunikačných zariadení, udelené podľa § 3 ods. 2 písm. a), možno vyberať poplatky. Bližšie predpisy sa vydajú podľa § 3 ods. 6.

(4) Nezaplatené poplatky sa vymáhajú správnou exekúciou; exekučným titulom je výkaz dlžobných poplatkov.

§ 12.

Zodpovednosť poštového podniku.

Poštový podnik neprijíma voči užívateľom telekomunikačných zariadení a služieb žiadnu zodpovednosť, najmä pokiaľ ide o náhradu škody.

§ 13.

Sťažnosti.

(1) Kto sa cíti poškodený konaním poštového podniku, pokiaľ ide o zriaďovanie a používanie telekomunikačných zariadení a služieb a správnosť poplatkov, môže si sťažovať u orgánov určených poštovou správou. Pôsobnosť riadnych súdov v týchto veciach je vylúčená.

(2) Pre konanie o sťažnostiach sa použijú obdobne predpisy, platné pre konanie vo veciach správnych.

§ 14.

Telekomunikačné tajomstvo.

(1) Poštový podnik a jeho zamestnanci sú povinní zachovávať tajomstvo ako o obsahu prijatých a sprostredkovaných zpráv, tak aj o menách korešpondujúcich strán a o číslach hovoriacich účastníckych staníc a nesmú vyzrádzať akékoľvek údaje týkajúce sa dopravovaných alebo sprostredkovaných zpráv.

(2) Údaje o dopravovaných alebo sprostredkovaných zprávach smie poštový podnik oznámiť len odosielateľovi a adresátovi alebo ich oprávneným zástupcom alebo právnym nástupcom. Súdom a úradom smie poštový podnik vydať dopravované a sprostredkované zprávy, oznámiť údaje o nich alebo dovoliť nahliadnutie do poštových dokladov len v prípadoch určených zákonom.

(3) Všeobecná povinnosť oznamovať určité trestné činy ustanovené zákonom nie je ustanoveniami odsekov 1 a 2 dotknutá.

(4) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov platia primerane i pre ostatných prevádzateľov telekomunikačných zariadení a ich zamestnancov.

§ 15.

Splnomocňovacie ustanovenia.

(1) Vláda môže nariadením sveriť vykonávanie niektorých úloh verejnej správy v odbore telekomunikácií národným výborom.

(2) Minister pôšt môže poveriť poštový podnik vykonávaním niektorých úloh verejnej správy v odbore telekomunikácií; pokiaľ neurobí iné opatrenia, zostáva nedotknuté poverenie vykonané na základe ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 151/1949 Sb., o Československej pošte, národnom podniku.

§ 16.

Zrušovacie ustanovenia.

(1) Zrušuje sa platnosť zákona č. 60/1923 Sb., o telegrafoch, - s výnimkou trestných ustanovení obsiahnutých v §§ 16 až 20 - ako aj použiteľnosť nariadenia ministra dopravy a techniky č. 235/1943 Sb., o práve nakladať s telefonnými prístrojmi.

(2) Predpisy vydané podľa zákona č. 60/1923 Sb., zostávajú v platnosti, pokiaľ neodporujú tomuto zákonu alebo predpisom podľa neho vydaným.

(3) Oprávnenia na zriaďovanie a prevádzanie telekomunikačných zariadení nadobudnuté podľa zákona č. 60/1923 Sb. sa pokladajú - s výnimkou vysielacích rádioelektrických staníc - za povolenia udelené podľa tohto zákona.

§ 17.

Účinnosť a vykonanie.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. júla 1950; vykonajú ho ministri pôšt, vnútra, národnej obrany, informácií a osvetly, priemyslu, dopravy a techniky.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Nosek v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

